

HANDBAL

PROGRES PE TOATE PLANURILE, DUPĂ TURNEELE DE SALĂ

Estompat de participarea — și calificarea în semifinalele C.E.E. — echipele noastre campioane, întrecerea celor mai bune formații masculine de handbal a trecut pe planul al doilea al actualității, deși ea a programat, nu de mult, la Cluj runda finală a turnulei de sală. Evenimentul a suscitat un mare interes, exprimat concret printr-o neobisnuită aflișă de public în Sala Sporturilor, unde, cu acest prilej, s-au disputat cele mai importante partide ale campionatului. Nu-i greu de bănuț că aceste confruntări, atât cele în care erau angajate frunțile clasamentului, cât și cele — mult mai numeroase — unde s-au aflat față-n față formațiile ce luptă cu disperare pentru evitarea unuia din cele două locuri, fatale, au furnizat partide extrem de disputate, cu un total angajament fizic, în care nimeni și nimic nu a fost crutat în vederea obținerii celor două puncte.

Încercând azi — cu o oarecare întîrziere — să subliniem câteva din aspectele demne de reținut după acest turneu de importanță majoră, primul lucru ce am dori să-l consemnăm este tocmai acela că, în ciuda mizei deosebite a majorității meciurilor, cele trei zile de handbal de la Cluj au oferit cu generozitate înfîlțiri de un apreciazibil nivel tehnic și spectacolar. Ba mai mult, cu foarte puține și deloc semnificative excepții, jocurile au fost „curate”, fără exagerări în direcția folosirii durității sau a tacticii faulturilor, fără prea dese și aspre intervenții ale arbitrilor. Scoțind în evidență acest lucru, considerăm de datorită noastră de a felicită, în primul rînd, pe antrenorii celor 10 echipe frunțate ale handbalului nostru masculin care au probat evident, cu acest prilej, că sînt capabili să privească participarea formațiilor lor la cea mai de seamă competiție internă și prin altă prismă decît aceea a luptei de uzură, cu ajutorul unor mijloace situate dincolo de limitele regulamentului. Este un progres, un mare pas făcut înainte, pe care nu l-am vrea anulat la primăvară, în cel de al treilea și ultimul tur al campionatului, atunci cînd partidele nu vor mai avea, ca în cazul turneei de sală, numeroși „marțori” oficiali și cînd singu-

lul marțor este propria conștiință a fiecărui antrenor! În al doilea rînd, cuvinte de laudă se cuvin și cavalerilor fluturii, care spre deosebire de alte turnee din această iarnă și-au făcut acum datorită ceva mai „unitar”. Adică, aprecierile lor au fost mai bine „acordate”, fără să mai apară decizii mult diferite pentru aceeași infracțiune, ceea ce — în mod absolut sigur — a asigurat cursivitatea meciurilor și o atmosferă de deplină echitate competițională. Este și aceasta un progres, cu atât mai îmbucurător, cu cît — cum spunem — la alte turnee din această iarnă, arbitrii nu au fost trecuți la capitolul pozitiv, maniera lor de a conduce fiind atît de diferită, încît s-au creat multe și supărătoare discuții.

Încheind această succintă revenire după cel mai important turneu al campionatului masculin, considerăm totuși să facem cîteva scurte aprecieri referitoare la felul în care s-au comportat unele dintre echipele noastre frunțate. Lăsînd la o parte pe Steaua și Dinamo București, despre a căror evoluție am mai scris în repetate rînduri, să începem cu Universitatea București, revelația acestui

Marinescu (Steaua) finalizează pe contraatac o situație favorabilă. Fază din meciul derby al campionatului Steaua — Dinamo București încheiat la egalitate (12—12)

Pe marginea Congresului Interschii

CĂI NOI SPRE O UNIVERSALIZARE A TEHNICII ÎNVĂȚĂRII

În perioada postbelică șchiul a cunoscut o explozie în masa amatorilor, alt sub formă sportivă, cît și de agrement, devenind un fenomen de masă semnalat pînă și de sociologi. În mod neașteptat a apărut problema unor schimburi de idei organizate, a creării unei asociații internaționale cu înfrînări periodice — în congrese, în scopul obținerii unei coordonări a metodelor de învățare și de antrenament, a succesiunii logice a procedurilor tehnice cu loc de program și metodă. Astfel în 1951, dintr-o inițiativă austriacă, s-a constituit „Asociația internațională pentru învățarea șchiului”, cunoscută sub emblema „INTER-SCHII”. În cadrul unui prim congres organizat la Züriș (Austria).

De atunci, la fiecare trei ani, congresul „Interschii” se reunește în sesiuni de lucru, cu rapoarte, demonstrații, filme, expuneri metodice și biomecanice, într-o participare internațională din care în cel mai numeros și prestigios, dintr-o imperioasă tendință de universalizare, de omogenizare metodică și tehnică, deci nu chiar de uniformizare a învățării șchiului. Principalele opoziții: metodele „clasice” de învățare austriacă și franceză, dinamizate de contribuțiile inovatoare elvețiene, franceze (doubert), italiene, americane (schiori de lungime progresive).

În anul 1971, între 17—23 ianuarie s-au desfășurat, la Garmisch-Partenkirchen (R.F.G.), a Germaniei), cu participarea citorva sute de delegați din 23 țări, al 4-lea congres „Interschii” sub președinția lui Jean Franco (Franța) și în prezența unor autorități ale lumii șchiului, printre care: St. Krukenbauer (Austria), G. Joubert (Franța), R. S. (Elveția), J. Finck (Italia), Cliff Taylor (S.U.A.), Walter Kuller (R.F.G.) etc.

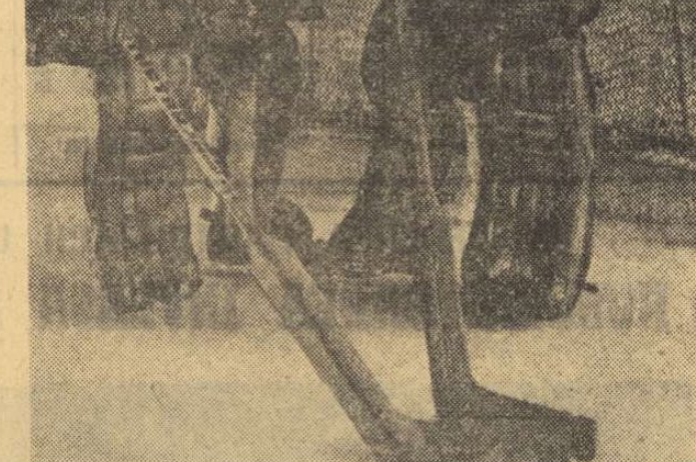
S-au discutat numeroase probleme ale dezvoltării viitoare a metodelor de învățare, în efortul comun de standardizare; s-au făcut schimburi de experiență teoretică și practică, evidențiate de demonstrații individuale și în grup (naționale) sau prin filme tehnice, filme-școală realizate la frontieră dintre documentar și artistic.

Locul și spațiul nu ne îngăduie o abordare aprofundată a problemelor în discuție, ci numai o semnalare a aspectelor care prin repetare sau importanță au avut principala pondere.

Na de mult, cunoscuta stațiune montană Zakopane a găzduit întrecerile celei de a treia Spartachiade de iarnă a armatei poloneze. La Zakopane au fost prezente sportivii din Polonia, U.R.S.S., Cehoslovacia, R.D. Germană, România, Ungaria, Bulgaria și R.P. Mongolă și cu mii de spectatori, fiecare reprezentativ a adus în concurs tot ceea ce are mai bun, la această oră șchiul alpin și nordic din țara respectivă. Deci, se poate afirma că întrecerile de la Zakopane au reunit la startul probei adevărate reprezentative naționale.

Acum, după competiția a intrat în domeniul trecutului, cînd antrenorii și sportivii tre în revizită și analizează rezultatele înregistrate, ne-am propus o analiză succintă a comportării sportivilor români pe pîrțile de schi de la Zakopane. Vom începe cu schiorii alpini, cei care au înregistrat rezultatele cele mai bune și au adus echipele noastre puncte prețioase în clasamentul general.

Evoluțiile lor au avut, în ansamblu, o bună apreciere din partea specialiștilor. Amintesc cîteva rezultate: la primul slalom urias (cel care a blocat coborîrea din program), Dan Cristea a ocupat locul 5, Gheorghe Vulpă 7, Virgil Bred 8, Dorin Munteanu 12, Constantin Văideanu 15, Nicolae Dăscălescu 27. La al doilea urias, Dan Cristea locul 4, Virgil Bred 10, Constantin Văideanu 14, Gh. Vulpă 16, Dorin Munteanu 19, Mihail Bălan 20. Slalomul special l-a adus pe Dan Cristea pe locul 3, în prima mînașă, românul a

Dumitraș (stînga) și Crișan, portarii naționali. Rivalitatea lor tradițională (din care echipa nu are decît de cîștigat) nu-l împiedică să fie bun prieten

Foto: N. DRAGOȘ

SCHI

Astfel, mini-schiul a mai fost discutat și demonstrat și la alte congrese (ca divertisment) dar la Garmisch s-a impus ca o metodă ce sînt stațiunile întocmai ca instituția preșcolară a învățămîntului. „Șchiul-familia” internațional a șchiului a devenit între timp o mare familie și nu dîntur-virtutea și practice și metodice.

Fluxul nemîntrept și în creștere al miilor de schiori, a transformat terenurile de schi în pîrși frîmțite cu hopuri și pîrși ale diavolului — pe care este imposibilă o evoluție normală, cursivă, fără cunoașterea unui mod special de alunecare, a unei tehnici anume. Aceasta, purînd nume diferite — tehnica O.K. (Elveția), tehnica „absorbirii” (Franța), a coborîrii peșii (R.P. Austria), de compensații (R.F.G.) sau tehnica C (Japonia)

Clasarea lui Dan Cristea pe locul 3, sînt desigur argumente de care trebuie să se țină seama. Biatloniștii au avut o comportare satisfăcătoare. Ei au concurat alături de sportivii din U.R.S.S., Polonia, și R.D. Germană, țări în care biatlonul cunoaște o dezvoltare continuă, iar rezultatele înregistrate îi situează pe locuri frumuse în ierarhia mondială. Biatloniștii noștri au obținut rezultate bune la tragere. În special prin Carabala, care la stăpînea a spart toate balanțele. Această performanță a mai realizat-o doar sovietul Ușakov, M. Polonovskii Stokpa. Dacă românii nu s-au situat pe un loc mai bun aceasta se datorează comportării mediocre în alergarea pe schiuri. Cînd s-a început lupta de la egal la egal, românii au pierdut.

Fondisti și săritorii s-au prezentat modest. Rezultatele lor nu au satisfăcut decît în mică măsură. Dacă această ramură trebuie să se producă o cotitură în modul de pregătire și selecție. Dacă se continuă după vechile canoane și va lua în considerare mai puțin de se impune în așa fel încît șchiul alpin să poată aspira la consecrațea internațională, iar fondul și săriturile să iasă din anonimat.

Paul IOVAN

a constituit o doua mare problemă teoretică și practică la „Interschii”. În sfîrșit, printr-o decizie a principii schimbării de direcție prin transfer de greutate, spre tehnica pedaliară, spre crampașul pe schii din deal, s-au cristalizat forme și etape de dezvoltare a tehnicii de bază spre ceea mai eficientă a competiției.

Numerose puncte de vedere exprimate și demonstrate, au arătat că în condițiile unor schimburi diferite, naționale, problema generală este aceeași, iar metodologia se poate unifica. Dacă principala sursă de dezvoltare este metodică a realizat un important pas înainte, următorul, fără îndoială se va orienta spre chestiuni de terminologie și simplificări.

Mihai BIRA

PENTRU CA DAN CRISTEA (ȘI CEILALȚI) SĂ NU SE PIARDĂ

● Slalomistii români printre protagoniști

● Biatloniștii buni la trageri, mediocri la fond

Realizat al doilea timp (39.42) după excelența adevărată a lui Băchile (38.98), deci, la o diferență minimă, în mînașă a doua, românul nu a mai putut risca nimic, deoarece 4 din cei 6 sportivii români fuseseră descalificați, iar Dan a fost nevoit să coboare mai prudent pentru a nu periclitiza situația în clasamentul echipei. Dacă ar fi rămas în cursă mai mulți echipieri, cu siguranță Cristea ar fi atînat cu multe șanse locul 1. Și așa, evoluția lui a fost apreciată bine de specialiștii prezenți la Zakopane. Cristea a sîntat cît o treaptă în clasament în fiecare zi, și după cum spune el, dacă ar mai fi fost două curse ar fi ajuns pe locul 1.

Discutînd cu reputatul antrenor al echipei Poloniei, T. Roy, acesta spusese despre românii: „Aveți schiori talentați, dar să nu vă suprațîi, sînt nelucrați. Se observă la ei lipsa întrecerilor de anvergură, de mare nivel. Au talent autentic și orice antrenor și-l ar dori în echipă, inclusiv eu. VULPE, MUNTEANU, BRENCI sînt pe aproape. Elevii mei sînt buni ca frații Andrei și Jan Băchile stau pe zăpădit din octombrie pînă în mai și participă la marile concursuri organizate în Austria, Franța, Elveția, Italia, Canada, S.U.A. etc. La început a fost greu, dar acum Andrei Băchile concurează cu șanse serioase în orice mare competiție. Cred că și românii ar putea urma exemplul nostru și sînt sigur că Dan Cristea poate și el să ajungă în scurt timp în elita schiului alpin. Eforturile materiale ale începutului

antrenorului Zoltan Szekely, pentru a participa la întrecerile programate acolo în zilele de 13 și 14 februarie.

● Maria Tașnadi, Alexandru Boer și Andrei Okos se pregătesc intens în vederea concursului internațional, dotat cu „Patina de aur”. La această interesantă confruntare, găzduită de pista artificială din Berlin, și-au mai anunțat participarea alergătorii din Olanda, Uniunea Sovietică, Ungaria etc.

● Întîlnindu-l ieri la sediul federației, pe antrenorul clujean Zoltan Szekely, acesta ne-a spus, cu amărăciune în glas, că viteziștii săi nu vor mai putea lua startul în vitoarele competiției. Întrucît conducerea clubului sportiv Agronomia nu acordă sprijinul necesar secției de patină.

● Se cunosc primii reprezentanți ai Capitalei în finala campionatelor naționale de patină artistică, rezervate seniorilor și juniorilor. Seniorii Elena Moș, Ion Mircea, Octavian Goga, Alanaș Bulete, precum și juniorii Silvana Suciu, Cornelia Picu, Gabriela Ion și Monica Chiorpea au obținut baremul impus de regulament. Campionii țării la seniori — Beatrice Hustiu și Gh. Fazekas, fiind maeștri ai sportului, au drept de participare la finala pe țară. Pentru ceilalți patinatori, comisia de specialitate a Capitalei va organiza cîteva concursuri de recălficare.

M. BEDROSIAN-coresp.

SATU MARE, juniori mari: cat. 63 kg — D. Stan (Satu Mare), St. Mureșan (Arad), A. Kiss (Satu Mare), A. Rus (Cluj), cat. 70 kg — M. Fabian (Cluj), L. Zsok (Deva), Gh. Candrea (Satu Mare), L. Kiss (Deva), cat. 80 kg — S. Săulea (Satu Mare), I. Ambros (Orăștie), Fl. Gurban (Arad), Al. Buchauer (Arad), cat. 93 kg — Gh. Caraman (Arad), juniori mici: cat. 55 kg — Tr. Pataky (Satu Mare), L. Lazar (Arad), E. Sandor (Arad), V. Zsok (Deva), cat. 65 kg — D. Steopan (Cluj), I. Ban (Arad), I. Orban (Orăștie), V. Moșe (Arad), cat. 75 kg — M. Pop (Zimbor), M. János (Cluj), M. Sutu (Arad), R. R. Gheorghiu (Arad), cat. 85 kg — A. Melinte (Timisoara), C. Bormenisa (Arad), Gh. Chira (Arad), P. Pascal (Arad), cat. +85 kg — C. Usca (Arad).

AUGUSTIN VERBA-coresp.

Lupte

CONCURS DE SELECȚIE PENTRU LOTURILE NAȚIONALE

La sfîrșitul săptămîinii va avea loc la Poiana Brașov, un important concurs de selecție la care vor participa luptătorii din loturile republicane. Competiția programată confruntă la categoriile 52, 57, 62, 68, 90 și 100 kg (greco-romane), 43, 57 și 100 kg (libere).

Printre cei care vor concura sînt unii dintre sportivii bine cunoscuți ca: Gh. Berceanu, S. Popescu, N. Martinescu, N. Neguț, V. Fodorpatachi, I. Baciu, Gh. Stoiciu (greco-romane), I. Vanghelici, I. Arapu, Fl. Mot, I. Marton și N. Dumitriu (libere).

Tot la Poiana Brașov, va avea loc în zilele de 12, 13 și 14 februarie constituirea pe țară a arbitrilor de lupte.

GH. GRUNZU-coresp.

HOCHEI

NOTĂ

SÎNT (OARE) ABSURDE PRETENȚIILE ANTRENORULUI LUDOVIC PUSKAS?

Sîmbătă 30 ianuarie, înaintea ultimei zile a turnulei internaționale, o veste senzațională făcea înconjurul orașului Miercurea Ciuc: antrenorul Ludovic Puskas își dăduse demisia din postul de conducător tehnic al echipei locale, Avîntul!

Ce să fie determinat această hotărîre, mai ales că din a doua jumătate a campionatului formația locală se arată într-un real progres, ocupînd poziția a 3-a după Steaua și Dinamo? L-am întrebat pe fostul internațional, cunoscut sub diminutivul de Huba.

Nu mă mai înțeleg cu echipa! Băieții li se pare că le pretind prea mult... Ce le cereți jucătorilor?

Să fie punctuali la antrenament, să execute integral conținutul lecțiilor, să respecte indicările de joc la meciuri, să ducă o viață ponderată. Vi se pare că e prea mult? La urma, urmel, nimeni nu este OBLIGAT să joace hochei, să facă sport de performanță. Dar, în clipa cînd cineva și-a ales acest drum trebuie să-l respecte riguros.

Se pare că Puskas are dreptate. (De altfel, și ca sportiv, și acum ca antrenor, el este un exemplu de disciplină și austeritate,

P.S. Am aflat cu profundă și neplăcută surpriză că a doua zi după sedința, jucătorul Pop nu s-a prezentat la antrenament!...

LA LOT, NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ A ÎNCEPUT...

După succesul reputat în turneul de la Miercurea Ciuc, echipa națională și-a îngăduit doar două zile de repaus, la Poiana Brașov, după care — de vinerea trecută — a revenit la „regimul de galere” al antrenamentului maxim. Se lucrează intens. Văd în vestiare, niște centuri cu plumb, fiecare cîntărind cam 10 kg (la care trebuie adăugate încă 10 ale echipamentului), și cu o asemenea încălțătură se fac driblinguri și sprinturi.

— Intr-adevăr, cînd scoți plumbul — spuneă Toni Biro — simți că zbori, dar numai spinarea și picioarele știu ce înseamnă o „lecție cu ingerie”.

Acum planul de pregătire a lotului a ajuns la penultima filă, codificată de antrenorii Flamaropol și Czaka drept etapa a V-a. Ea își propune:

- continuarea îmbunătățirii pregătirii fizice și a vitezei;
- corectarea unor deficiențe de ordin tehnic (șutul la poartă, driblarea portarului);
- șlefuirea ideilor tactice (omogenizarea liniilor de atac).

Rubrică redactată de Valeriu CHIOSE

CROSE... PATINE... PUCURI...

● Federația elvețiană a comunicat echipa care va evolua la București în zilele de 20 și 21 februarie, în compania reprezentativei noastre. Este, în linii mari, aceeași care a jucat, cu un an în urmă, la turneul grupelor B al C.M. Iată lotul: Rigollet, Jag-

gi, Molina (portari), Huguenin, Furrer, G. Mathieu, Henzen, Aeschlimann, Gauffmann (fundasi), Pousaz, Reinhard, Turier, Squaldo, Berra, Probst, Dubois, Neiminger, Taillens, N. Mathieu, R. Mathieu, Keller, Witter, Chappot (înaintași). Antrenori sînt canadienii H. G. Jones și G. Pelletier.

● Formația bucureșteană I.P.G.G. întîrziată cu jucătorii Tome, Păduraru, Costea, Azintze (Dinamo) și Bucur, Popescu, Herghelegiu (Steaua), întreprinde un turneu de cîteva jocuri în Bulgaria.

● Pe adresa echipei Avîntul Miercurea Ciuc a sosit invitația de a susține la sfîrșitul lunii (26 și 27) două

jocuri la Subotița (Iugoslavia), cu — formația locală Spartac.

● Lotul de juniori nu și-a interzis pregătirile. Între 22—28 februarie, tinerii noștri hocheiști, cîștigătorii grupei B a campionatului european, vor participa la un turneu la Bratislava, dotat cu „Cupa Dunării”.

● Pe patinoarul artificial din Galați s-a desfășurat o dublă întîlnire între formația locală Dîndrea și Timna Odorheul Secuiesc, frunțasele celor două grupe preliminare ale diviziei B. Victoria a revenit gazdelor cu 7—2 (3—0, 1—1, 3—1) și 7—4 (2—0, 2—4, 3—0).

Pase scurte cu...

ION TIRON

— Bună, „pane”...

— Bună!

— Ce face „Dîndrea”?

— Cîrge...

— Încercî?

— Spre divizia A!

— O jumătate de an de cînd împreună cu fostul său coleg de linie, St. Tomovici, a preluat conducerea tehnică a tinerii formații gălățene, Tiron vizează campionatul de elită.

— Cum ați mers în prima mînașă la „B”?

— Sîntem mulțumiți. Avem un lot tînar, dar omogen. Băieții lucrează cu trageri de linie și cu ambite.

— Cine sînt oamenii de bază?

— Am încredere în toți. Se disting prin experiență Coraduban, Paraschiv, Trăusan, Tabăcaru, prin tinerețe și perspectivă Cărelaru, Hutanu, Oitici și mulți alții.

— Pregătesți vreo surpriză?

— Da! Un portar despre care se va auzi, Gheorghe Hutanu. Nu este rîdă cu Hutanu de la București.

— Bună, „pane”...

— Bună!

Prin magazinele cu articole de sport din Oradea

(Urmare din pag. 1)

din magazinul sportiv al întreprinderii dv?

— Explicația exactă este următoarea: sîntem unul din magazinele care desface produsele industriei textile republicane. Or, fabricile și întreprinderile care ne alimentează nu produc în cantități suficiente astfel de articole. De exemplu, F. C. T. București, Combinatul nr. 1 București și alții furnizori

n-au onorat necesarul indicat de noi, mai ales la țesături supraelastice și de bumbac. Nu știu cînd vom fi aprovizionați cum se cuvine! Aș mai îndrăzni să amintesc despre anemicul ajutor pe care ni-l dau și organele de specialitate (n. r. cluburile, asociațiile și C. J. E. F. S.). Primim o serie de indicații, procurăm materialele respective, dar după puțină vreme se schimbă culorile asociațiilor

vizitată, care are o încăpere nepotrivită ca dimensiuni și estetică. Și încă ceva: divizarea articolelor de sport în două magazine de desfacere face ca timpul cumpăratorului prin virament să fie risipit, acesta alegînd prin mai multe locuri pentru a-și procura obiectele necesare.

JUDECĂTORUL SUPREM: CUMPARĂTORUL

După cum menționam, pentru mingi, schiuri, patine sau alte materiale solicitanții trebuie să mai facă un drum, la magazinul Metalchimic unitatea nr. 7. Magazinul este bine aprovizionat, dar o serie de cumpărători sînt profund nemulțumiți de calitatea unora dintre lucrurile expuse. Să le consemnăm:

1. patine artistice — cu o garanție de 30 de zile — se defectează sau rușinează în cîteva zile (producător: INOX București);
2. mingile de handbal pentru băieți au dimensiuni neregulate, echipele refuzînd să le cumpere (Căprioara Sebeș);
3. Cupele de metal, cromate, rușinează stînd în raft (I. I. S. Arădeana-Arad);
4. paletete de tenis de masă cu defecte pe suprafața cau-

ciucului (Ambalaje-Iemn București);

5. ustensile pentru amatori de pescuit nu îndeplinesc termenii de garanție indicați de către Uzina de fibre sintetice Săvinești, Flamura roșie Sibiu etc.

Ne oprim aici — deși am mai întîlnit și alte lucruri care supără și pun, nu o dată, nervii solicitanților pe jar — pentru că așteptăm, cu nerăbdare, să ascultăm cuvîntul și opinia celor care produc astfel de materiale sau care ne reușesc să satisfacă cerințele consumatorilor de bunuri sportive.